

Iskolánk tanulói immáron harmadszor is részt vettek a „Határtalanul” programban, melynek révén 2.166.000 Ft-ot kapott a hetedik évfolyam. Idén Erdélybe utaztunk el, összesen 44-en, melyből 40 fő volt diák és 4 fő kísérőtanár.

Az öt nap óriási emlékeket hagyott a gyermekekben, mely által betekintést nyerhettek a Trianonban elcsatolt országrész gyönyörű természeti kincseibe és az ott élő magyarok kultúrájába és jelenlegi helyzetébe is.

Előkészítő szakasz: (MÁJ 21.)

A kirándulást megelőzően rendhagyó órák keretében készültünk a kirándulásra.

Osztályfőnöki és erkölcsstan órákon beszélgettünk a kirándulással kapcsolatos elvárásainkról és elképzeléseinkről a programmal és a határainkon túli magyar léttel kapcsolatban.

A kiránduláshoz kapcsolódó helyszíneket, eseményeket, témaköröket előzetesen tanár által irányítva megadott szempontok alapján prezentációink alapján rendhagyó órák keretében számoltunk be. De a helyszínre érkezve később a látottakkal egyben ismét buszos „városnézés” keretében felelevenítettük.

Kutató munkákat végeztünk egyénileg. Információkat az internetről, könyvekből, térképekből, merítettünk.

Rendhagyó **történelem óra** keretében a Trianoni békeszerződésről, annak következményeiről tanultunk.

Fülöp Áron rendhagyó történelmi előadása:

Ének órán erdélyi dalokat tanultunk, **Földrajz órán** Erdély természet és gazdasági földrajzával ismerkedtünk, **biológia órán** a környék növény és állatfajairól tanulunk. Kutatómunkát végeztünk a témában és kiselőadásokat tartottunk, felkészülve a kiránduláson érintett városokból. **Irodalom órán** erdélyi magyar vonatkozású íróiról, költőiről hallhattunk előadást.

Kirándulás szakasz: (MÁJ. 28- JÚN. 1.)

A kirándulásunk részleteit az egyik szemtanú Derzsy Léna 7.b osztályos tanuló tollából olvashatjuk.

Máj. 28-án (2018) reggel 6 órakor volt a gyülekező a sulis előtt. Miután mindenki megérkezett, bepakoltuk a csomagokat a buszba és már indultunk is. A határig egyszerűen megálltunk és kb. dél körül értünk oda, szerencsésen, és gyorsan átengedtek minket. A határ után ismét megálltunk pihenni, 20 perc múlva indultunk tovább. Egy óra múlva a Királyhágóhoz értünk, ahonnan gyönyörű látvány fogadott minket, sok-sok hegy egymás hegyén hátán.

Az út alatt rengeteg szépséget láttunk, Erdélynek nagyon jó a fekvése. Egy kis elidőzés után indultunk tovább.

Három körül elértünk Kolozsvárra ahol megnéztünk a Főteret, a Szent Mihály templomot, a Farkasutcai Református templomot, a házsongárdi temetőt és Mátyás király szülőházát.

A főtéren volt egy szobor, ami Mátyás királyt ábrázolta. Ezek után a szállásra mentünk, Torockóra. Este hét körül érkeztünk, a szobákat gyorsan beosztottuk, a csomagokat behordtuk. Nyolckor volt a vacsora. A szállás szép volt, egy völgyben helyezkedett el, ahol nem volt térerő. A szállás előtt van egy kis füves rész ahol lehetett játszani, egy tó is volt a háttérben. Az ételek finomak voltak és kicsit különlegesek. A vacsora után, 10-kor volt a takaródó, elmentünk zuhanyozni és készülődni a lefekvéshez.

Másnap reggel 7-kor volt a keltés. Miután mindenki felébredt elmentünk reggelizni. A reggeli maradékából készítenünk kellett ebédet, mert ebédre nem értünk volna vissza. Kilenc körül elindultunk a Tordai sóbányához. Miután odaértünk várni kellett egy kicsit azután beengedtek minket. A bánya alagutakból és lépcsőkből állt. A falak csíkozottak voltak, fehér és szürke (akár fekete) árnyalatban. Egy kis idő múlva megtaláltuk azt a lépcsősort (ami nagyon hosszú és meredek volt) ami vezetett egy olyan helyre, ahol volt egy tó, egy óriáskerék, pingpongasztal, billiárd, mini golf stb. Ott volt egy órás időnk elidőzni, felülni a kerékre, vagy akár vásárolni is. Utána lifttel mentünk föl, és kimentünk a sóbányából.

Ezek után elindultunk a Tordai hasadékhoz. Kb. egy óra múlva odaértünk. A hasadék lábánál volt egy kis pihenő részleg, mi ott ültünk le. Lehetett vásárolni élelmiszert a kisboltban, meg lehetett enni az ebédet. Egy fél óra múlva elindultunk megmászni a hasadékot. A repedés gyönyörű és meredek volt. Néha egy-két méter széles utakon kellett mászni kötéll segítségével. Az útvonal végén volt egy kis pihenő, de azután indultunk visszafelé. Miután visszaértünk elindultunk megnézni a torockószentgyörgyi várt. A romos épülethez körülbelül fél óra alatt felértünk. A vár után visszaindultunk a szállásra. A vacsora 7:30-kor volt, de előtte lehetett még játszani kint a pázsiton. A vacsora után mindenki készülődött a lefekvéshez.

A következő nap a reggelinél ismét nekünk kellett csomagolni ebédet. Ezt követően mentünk megmászni a Székelykőt, előtte benéztünk egy múzeumba. A múzeum után indultunk a Székelykőhöz. Az út eleje még nem volt annyira meredek, de egy óra múlva, már olyan csúszós volt a kőtörmelékek miatt, hogy alig bírtunk felmenni. Egy 2-3 óra múlva felértünk a tetejére, kis pihenőt tartva. Ott mindenki megette az ebédjét. Innen gyönyörű látvány fogadott minket, látszott a falu, a hegyek, a szántóföldek. Káprázató volt. A falu csak egy pontnak látszott. Egy kis idő után elindultunk lefelé egy másik irányba. Az erdő

volt a választás. Lefelé nagyon csúszott, sokkal jobban, mint felfelé. Gyökerekben és fákban kapaszkodtunk, oldalazva mentünk. Szerencsére senkinek nem lett komolyabb baja. 1-2 óra múlva leértünk, ahol jelképesen megköveztük Áron T-t (aki nem jött velünk...) a „lankás” útért. Ezután az összes gyerek kapott üdítőt. Ezután volt egy kis faluprogram. Mindenki vásárolgathatott, körülnézhetett. Fél óra múlva visszamentünk a buszhoz és indultunk vissza szállásra. Torockóra visszaérve volt egy kis időnk játszani, de azután vacsora következett. Vacsora után lehetett még kicsit játszani, de azután készülődni kellett a lefekvéshez.

A negyedik nap reggelén otthagytuk Torockót. Összepakolt mindenki, bepakoltuk a buszba a cuccokat. Ezek után elindultunk Nagyenyedre a Bethlen Gábor kollégiumot megnézni. Ott óvodásoktól kezdve gimnazistákig voltak gyerekek. A csengő is érdekes volt. A nagy, kikövezett udvar közepén volt kettő harang. A kisebbik volt a vészjelző, másik a ki-be csöngő. Ott volt egy bácsi aki körbevezetett minket az iskolán. Ezután indultunk Magyarlapádra megnézni egy másik iskolát, ahol az ötödikesek, a hatodikosok és a hetedikesek voltak összevonva. Körbevezettek minket a nagyon kicsi iskolán, azután meséltek Magyarlapádról és ezek után átmentünk egy csűrbe táncolni. A hetedikesek bemutattak egy táncot, és utána nekünk is táncolni kellett. Egy körbe álltunk (vagyis kettő, mert nem fértünk el), megfogtuk egymás kezét, és már együtt is táncoltunk. Jól szórakoztunk. A tánc után a hetedikesek bemutattak még egy táncot. Összességében nekem tetszett. Ezután elindultunk Gyulafehérvárra, ahol megnéztük az ezer éve fenálló érseki székesegyházat, ahol megkoszorúztuk Hunyadi János sírját. Tettünk egy nagy sétát a várban is, ahol sok vicces fotó is készült. Késő délután indultunk a szállásra Alvincra. Torockó szebb volt, mint Alvinc. A szállás is szebb volt egy kicsivel. A szobákat egész gyorsan beosztottuk/beosztották (a fiúkat a tanárok osztották be). Ezen a napon fél tízkor volt a takarodó, mert másnap reggel nagyon korán indultunk.

Az utolsó napon reggel 6 körül keltünk, megreggeliztünk és már indultunk is. A busz elindult hazafelé, de útközben megálltunk megnézni a Vajdahunyad várat. A vár szép volt. A kastélyban volt egy zenész aki az idő alatt zenélt (a zenész ősz volt, hosszú hajú, szakállú). Ezután indultunk tovább. Időközben útba ejtettünk egy Mekit. Mindenki kapott két hamburgert/chickenburgert. Miután megettük elindultunk és meg sem álltunk hazáig, max egy egy-két pihenőért. A határhoz kb. négy körül értünk, és kb. egy óra múlva engedtek át minket. Este nyolc körül értünk a sulihoz, ahol már szülők sokasága fogadott. Mindenki boldog volt hogy visszaért. Ezután mindenki hazaért.

Az én véleményem: Nekem nagyon tetszett. Idáig ez volt a legjobb osztálykirándulás. Erdély gyönyörű és szívesen élnék ott. Remélem nyáron majd ellátogathatok oda.

Derzsy Léna 7.b

Értékelő szakasz és fakultatív bemutató előadás: (JÚN 4.)

Hazaérkezésünk után a kirándulás során készített fotók alapján felelevenítettük az élményeinket, illetve írás jelent meg az iskolaújságban is. Majd megbeszéltük az értékelő szakaszban ránk váró feladatokat, és felosztottuk a munkát. Kijelöltük, kik fogják elkészíteni a ppt-eket, kik fognak előadni a témanapon, és a 6. osztályos bemutatón.

Nemzeti összetartozás nap:

Dél előtt a hatodik évfolyam diákjai ünneplő ruhában átsétáltak az iskola közelében található Petőfi térre, ahol egy Trianon emlékmű látható. Koszorú elhelyezését követően felolvasták a gyerekeknek, hogy miért gyászos nap ez a magyar történelemben, melyet a legjobban a korabeli sajtó, azaz a Magyar Távirati Iroda akkori híradása adja vissza. Ezt követően az iskolában erkölctan és osztályfőnöki órákon meghallgatták az erdélyi kiránduláson részt vett tanulók kiselőadásait, mind a témanap, mind pedig fakultatív előadások tükrében.

Szomorjai Gergely 7.a

Hildebrand Anna 7.b

Az utazásról videófilmek is készültek:

13 perces:

<https://www.youtube.com/watch?v=8egFtLFnqqM&t=2s>

2 perces:

<https://www.youtube.com/watch?v=8egFtLFnqqM&t=2s>

Letölthető PPT-k az előkészítő, értékelő és fakultatív előadásokról:

(ha nem nyílik meg, akkor a linket ki kell jelölni, majd másolás parancsot használva, böngészőbe kell beilleszteni.)

https://drive.google.com/open?id=1U2qJqnQC1kwJOLOV9bn_HCG-5fbHOIN